

უიმედო დაბრუნება

რა გულმოკლული მივალ ოთახში,
ღმერთო! რანაირ ბინაზე მივალ.
დღესაც მწუხარე ვიყავი ბაღში,
ახლა ქარია, მახსოვხარ, მცირა.

მივალ" დამხვდება მკვდარი ქალივით
ჩემი ლოგინი, თითქო სოველი.
მე მოვალ მალე დამენალევი,
როგორც თვალები, ცრემლის მთოველი.

მიდის ფარული ეს გამწარება,
ვეძებ თანამგრძნობ მეგობრის ხელებს
ჩემს გულისწყრომას, ჩემს აღსარებას
მე ვეუბნები ოთახს, სიბნელეს.
გაივლის ღამე დ სამარე სულის,
ო, მიხარია ეს გათენება.
და გავალ მზეზე მე მოქანცული,
როგორც სიზმარი და მოჩვენება.